

GEÇMİŞTEN GÜNÜMÜZE BEYDİLİ AŞİRETİ

Mehmet Nuri ŞANDA*

Özet

Araştırmanın amacı, 24 Oğuz boyuna mensup olan Beydili Aşireti'nin XXI. yüzyılda Anadolu'da yaşadığı yerleri tespit etmek ve sosyo-kültürel yapıları hakkında özgün bilgiler sunmaktır.

Araştırmanın giriş bölümünde Beydililerin tarihi süreç içerisinde takip ettikleri göç güzergâhları, Beydili kelimesinin anlamı, Beydililerin tabii tutuldukları iskânlar ve bu iskânların nedenleri üzerinde durulmuştur. İkinci bölümde ise yapılan saha araştırması sonucu XXI. yüzyılda Anadolu'da Beydililerin yaşadığı 97 köy ve bu köylerin hangi illere bağlı olduğu tespit edilmiştir. Üçüncü bölümde ise Anadolu'da yirmi ilde tespit edilen yüze yakın Beydili köyünün ekonomik yapısına, evlilik geleneklerine ve yemek kültürlerine değinilmiştir. Ayrıca XXI. yüzyılda Beydili Aşireti'ne mensup olan yöneticilerin kimler olduğu ve hangi görevleri icra ettikleri üzerinde durulmuştur.

Bu saha araştırmasına Adıyaman, Ağrı, Ankara, Çorum, Denizli, Erzincan, Erzurum, Gaziantep, Gümüşhane, Iğdır, Isparta, Karabük, Karaman, Kars, Mardin, Mersin, Samsun, Sivas, Şanlıurfa ve Yozgat gibi illerde yaşayan Beydili Aşireti'ne mensup kişilerin kendi geçmişleri, gelenekleri ve ekonomik yapıları hakkında anlattığı söylemler konmuştur. Ayrıca bu araştırmada, verilen bilgiler Başbakanlık Osmanlı Arşivi'nden alınan belgelerle de desteklenmiştir. Osmanlı arşiv belgelerinin yanında aşiretler konusunda yazılmış kaynak eserler ve incelemelerden de yararlanılmıştır.

Anahtar Kelimeler: *Beydili, Badıllı, Aşiret, Konargöçer, Osmanlı.*

BEYDILI TRIBE FROM PAST TO NOW

Abstract

The objective of this research is to determine the places where Beydili Tribe lived during XXI century in Anatolia and provide information about their socio-cultural structure.

The introduction part of the research is about the migratory routes of the Beydili tribe during history and the meaning of the word "Beydili" and the locations that Beydili people were held and the reasons of this. In the second part of the research, 97 villages where Beydili people lived during XXI. century in Anatolia and the provinces that they belonged to, were determined as a result of the field investigation. The third part of the research addresses the marriage customs, food culture and the economic structure of nearly a hundred of villages that were identified in twenty provinces in Anatolia. Besides, the heads of the Beydili tribe and their duties were studied in the third part.

The statements made by the people who are from Beydili tribe and lives in the provinces such as Adıyaman, Agri, Ankara, Corum, Denizli, Erzincan, Erzurum, Gaziantep, Gumushane, Iğdir, Isparta, Karabuk, Kars, Mardin, Mersin, Samsun, Sivas, Sanliurfa and Yozgat, about their own past, customs and economical structures took place in this field investigation. Moreover, information given in this research was supported by the documents from Ottoman

* Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Tarih Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Öğrencisi.
mns2133@hotmail.com

Archives of the Prime Ministry. Beside the Ottoman archive documents, the source works and investigations were also used.

Keywords: *Beydili, Badıllı, Tribe, Nomadic, Ottoman*

Giriş

Türklerin anayurdu Orta Asya'dır. Orta Asya'da yaşayan Oğuz, Hun, Kıpçak, Peçenek ve benzeri birçok Türk boyu, 375 yılındaki Kavimler göçüyle birlikte Orta Asya'yı terk edip farklı coğrafyalara göç etti. Bu göç hareketleri daha çok Hazar denizinin kuzeyinden Avrupa'ya, Hazar denizinin güneyinden Ortadoğu, Anadolu ve Afrika çevresine gerçekleşti.

Kavimler göçü ile başlayan bu büyük göç hareketi VI. yüzyıl ve XI. yüzyılda da devam etti. XI. yüzyılda Büyük Selçuklu hükümdarı Tuğrul Bey'in kardeşi Çağrı Bey zamanında 1015-1018 tarihleri arasında batı yönünde gerçekleştirilen akınlar Anadolu'ya doğru gerçekleştirilmiştir. Çağrı Bey zamanında gerçekleştirilen bu akınlardaki amaç Türkler için yeni yerler bulmak ve bu yerleri yurt edinmekti. Selçuklu Devleti'nin Anadolu'ya doğru gerçekleştirdiği bu akınlar batıda bulunan Bizans ve Gürcü krallıklarını rahatsız etti.

Gerçekleştirilen bu akınlar sonucunda Büyük Selçuklu Devleti ile Bizans Devleti'nin arası açıldı. Bundan dolayı iki devlet 1048 yılında Pasinler Savaşı'nda karşı karşıya geldi. Bu savaşta Bizans Devleti ve Gürcü Krallığı, Selçuklular tarafından yenilgiye uğratıldı. Pasinler zaferinden sonra Anadolu'ya Selçuklu akınları daha da arttı. Sultan Alparslan'ın 1071 tarihinde gerçekleştirdiği Malazgirt Zaferi'yle de Anadolu kapıları Türklere tamamen açıldı. Böylece Anadolu'nun Türkleşme süreci daha da hızlandı.

1071 tarihindeki Malazgirt Zaferi'nden sonra Büyük Selçuklu hükümdarı Alparslan Anadolu'ya Danişmend Gazi, Mengücek Gazi, Artuk Bey ve Saltuk Bey gibi birçok komutan gönderdi. Anadolu'ya gelip yerleşen bu komutanlar farklı bölgelerde kendi beyliklerini kurarak Anadolu'nun İslamlaşma ve Türkleşme sürecini hızlandırdı. Erzurum'da kurulan Saltukoğulları, Erzincan'da kurulan Mengücekoğulları, Ahlat'ta kurulan Ahlatşah Beyliği, Harput ile Mardin çevresinde kurulan Artukoğulları ve İzmir'de kurulan Çaka Beyliği gibi beylikler yerleştikleri yerlerde camiler, medreseler, hanlar inşa etti.

XIII. yüzyılda Orta Asya'da başlayan Moğol istilasının etkisiyle burada bulunan Türk boyları farklı yerlere doğru göç etti. Bu göç hareketlerine 24 Oğuz boyuna mensup boylar da katıldı. Araştırma konumuz olan ve 24 Oğuz boyuna mensup olan Beydili (Beğdili) Boyu'nun da bu yüzyılda Anadolu'ya gelip yerleşti. Bazı Beydili mensupları da 1260-1277 yılları arasında Maraş'ın Memlûklüler tarafından alınması üzerine Maraş, Çukurova ve Amik Ovası'na dağıldı. Özellikle Beydili, Avşar ve Bayat Türkmenleri Maraş çevresine yerleşti. (Alıç, 2017).

Beydili Boyu, Hazarlar Devleti'ni kuran Türk boyudur (Halaçoğlu, 1992). Bunun yanında Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgesinde kurulan Akkoyunlu Devleti (Sümer, 1988) ve İran'da kurulan Safevi devletlerinin (Gündüz, 1996) kuruluşunda etkin rol oynadı. Maraş ve çevresine yerleşen Beydililer, Dulkadir Beyliği'nin kuruluşunda etkili oldu (Sarı, 2015).

1. Beydili Kelimesi ve Anlamı

Divan-ü Lügat-it-Türk'te Beydili boyu, 22 Oğuz boyu içinde 7. sırada zikredilmiştir. Aynı eserde Beydililerin eşya ve hayvanlarına vurdukları damga (۵ ۶) şeklinde gösterilmiştir. Ongun olarak da "Tavşancıl kuşu" verilmiştir (Atalay, 2006).

XIV. yüzyılda Reşidüddin tarafından kaleme alınan Oğuznâme adlı eserde Beydililerin hükümdar çıkararak beş boydan biri olduğu belirtilmiştir. Oğuzname'de Beydili sözcüğünün "**büyükler gibi aziz**" anlamına geldiği ve Harezşahlar Devleti'nin Beydililer tarafından kurulduğu ifade edilmiştir. (Sümer, 1998).

Yazıcı-Oğulu'nun 24 Oğuz boyunu gösteren listesinde Beydili Boyu'nun Yıldız Han'dan gelmiş olduğu ve Oğuzların Bozok koluna mensup oldukları belirtilmiştir. Aynı eserde Beydili Boyu, 11. sırada zikredilmiştir. Yazıcı-Oğulu, Beydili kelimesini anlam olarak **“Beğlerin sözü azizdir”** şeklinde ifade etmiş ve eşyalarına vurdukları damgalarını da **Y** şeklinde göstermiştir (Bakır, 2008).

Yusuf Halaçoğlu'na göre Beydili kelimesinin anlamı tam tespit edilememiştir. Fakat bu kelimenin **“beğ”** ile **“dil”** sözcüklerinin birleşiminden oluştuğu tahmin edilmektedir (Halaçoğlu, 1992).

Beydili kelimesi zamanla farklı kültür ve dillerden etkilenerek değişimler gösterdi. Nitekim bir kısım yazılı eserde Beydili sözcüğü, **“Beydili-Beydilli, Beğdili-Beğdilli, Beğdilü-Beğdillü, Baydili-Baydilli, Badili-Badilli, Badılı-Badılı”** şeklinde gösterilmiştir.

XXI. yüzyılda Anadolu'nun farklı bölgelerinde **“Beydili-Beydilli, Beğdili-Beğdilli, Beğdilü-Beğdillü, Baydili-Baydilli, Badili-Badilli, Badılı-Badılı”** soyisimlere rastlamak mümkündür. Örneğin, Şanlıurfa ilinde yaşayan Beydililer arasında Baydilli, Beydili, Badılı, Badılı gibi soyisimlere sıkça rastlanmaktadır.

2. Beydili Oymaklarının İskânı ve Yerleştirildikleri Yerler

XIII. yüzyılda Anadolu'ya gelen Beydililer, burada birçok farklı bölgeye yerleşti. Beydililer, Doğu Anadolu'da Kars, Ağrı, Erzurum, Erzincan çevresine, Güneydoğu Anadolu'da Şanlıurfa, Gaziantep, Adıyaman, Mardin çevresine, İç Anadolu'da Ankara, Yozgat, Karaman çevresine ve Akdeniz'de Mersin, Tarsus, Çukurova çevresine yerleşti.

XIII. yüzyıl sonunda kurulan Osmanlı Devleti'nin sınırları içerisinde yaşayan Beydililer, Orta Asya'daki yaşam tarzlarını Osmanlı tabiiyeti altında da yüzyıllar boyunca devam ettirdi. Beydililer, yaşam tarzlarının bir gereği olarak yaylak ve kışlaklar arasında göç ederken hayvancılıkla uğraştı. Yaylak ve kışlaklar arasındaki bu göç hareketi sırasında bazı Beydili oymakları yolları üzerinde bulunan yerleşiklere ve ekinlerine zarar verdi. Bu durum yerleşiklerle göçebeler arasında sık sık sorunların yaşanmasına neden oldu. (Söylemez, 2011). Bu sorunların çözümü için Osmanlı yöneticileri birçok tedbir aldı. Bu tedbirlerden biri de yağma ve eşkıyalık yapan Beydili oymaklarının buldukları bölgelerden alınarak başka yerlere zorunlu iskana tabi tutulmasıydı. Bu duruma örnek olarak 1892 tarihli belgede **“Sungurlu ve Boğazlıyan kazalarıyla Kızılıkoca nahiyesinde birbirlerinden ayrı şekilde iskân olunan Beydili (Badılı) Aşireti'nin, Sorgun Nahiyesi köylerine gelerek eşkıyalık yapmakta oldukları ve bir daha dönememek üzere bu köylerdeki emlak ve arazilerinin satılarak başka yerlere iskan edilmeleri istenmiştir (BOA DM.MKT.: 2024/ 89).**

Osmanlı Devleti, Beydililerin yapmış olduğu eşkıyalıkları cezasız bırakmadı. Eşkıyalık yapan kişi ve aşiretleri şeri ve örfi hukuka göre cezalandırdı. Bu cezalarla yola gelmeyen kişi ve aşiretleri de zorunlu iskâna tabi tutularak cezalandırdı. Nitekim bu doğrultuda 6 Ağustos 1893 tarihli arşiv belgesinde Yozgat Sancağı dâhilinde bulunan ve eşkıyalık yaptıkları için iki kez iskân edilen Beydili (Badılı) Aşireti'nin eşkıyalık faaliyetlerini durdurulması için tekrar iskânla sürgün edilmeleri veya daha kalıcı bir çözüm bulunması istenmiştir (BOA DH. MKT : 104/12).

10 Rabi'u-l-ahir 1152 (17 Temmuz 1739) tarihli belgede Biga Sancağı'na yerleşmiş olan göçebe tifesinden Beydili (Badılı) mensupları kendi hallerinde olmayıp birçok eşkıyalık faaliyetinde buldukları ve çevre halkına birçok kötülük yaptıklarına dair Biga mütesellimi tarafından Kale-i Sultaniye (Çanakkale) mahkemesine müracaat edilmiş ve kadı tarafından da eşkıyalık yapan Beydililere karşı tedbirlerin anlatılması istenmiştir (BOA, C.DH, : 23/1113).

İskanların tek sebebi bu eşkıyalık ve yağma hareketleri olmamakla birlikte diğer sebepleri de göçebe olan toplulukları yerleşik hayata geçirmek, fethedilen yerlerin İslamlaşmasını ve Türkleşmesini sağlamak, boş ve ekilmeyen arazileri tarıma açmak ve üretimi artırmak, vergi vermeye yanaşmayan göçbeleri yerleşik hayata geçirip düzenli bir şekilde

onlardan vergi almak (Orhunlu, 1987) ve Rakka çevresinde yağma hareketlerinde bulunan Şammar, Aneze gibi Arap kabilelerine karşı Türkmenlerle denge kurmaktı (Alıç, 2017).

Bu sebeplerden dolayı gerçekleştirilen iskân faaliyetlerinin en büyüklerinden biri 1691 yılında Padişah fermanıyla yapıldı. Bu fermanla Beydili Aşireti ve ona tabi olan oymaklar, Yeni-İl ve Halep eyaletlerinden alınarak Rakka'ya iskân edildi. (BOA, MAD, nr. 534: 12-13). Rakka'ya iskân edilen Beydilli (Badıllı) oymakları Arablı, Batılı, Badıllı, Beğmişlü, Boz-Koyunlu Kılıç Beyi, Birvan, Çeçeli, Mamavi, Delikanlı, Cemokanlı, Döğerli, Kara Kocalı, Dimlekli, Otmanlı, Osmanlı, Hacı Kırılı, Kazlı, İrişvanlı, Kara Şeyhli, Güneş, Türkanlı, Kadirli, Üsttürkanlı ve Modanlı oymaklarıydı (Çelikdemir, 2001).

Osmanlı Devleti, şüphesiz ki aşiretlerin iskân edildikleri yerlerde sürekli kalmaları, oraları benimseyip yurt edinmeleri ve bunun yanı sıra geçimlerini temin etmeleri için bir takım teşvik edici faaliyetlerde bulundu. Bu doğrultuda devlet, Beydili Aşireti'ni iskâna tabi tuttuğu bölgelerde geçimlerini sağlamaları için onlara belli miktarda toprak tahsis etti. Bunun yanında onlardan belli bir süre vergi almadı. Ayrıca aşiret beylerine senetler imzalatıp, sözleşmeler yaptı. Nitekim bu doğrultuda 19 Aralık 1692 tarihinde Rakka Beylerbeyisi Kadızade Hüseyin Paşa zamanında Rakka ve çevresine yerleştirilen Beydili Aşireti ve ona bağlı Boz-Koyunlu Ali Beğli, Boz-Koyunlu Kılıç Beğli, Beğmişlü, Kara Şeyhlü, Dimleklü, Musacalı, Arablu, Kadirli, Musa Şeyhlü ve Badılı oymakları ile o bölgede yaşayan Arap kabileleri arasında sorunları çözmek amacıyla bir sözleşme imzalandı. (BOA, MAD, nr. 534: 12-13).

3. XXI. yy. Anadolu'sunda Beydililerin Yaşadıkları Yerler

Rakka ve çevresine iskân edilen bazı Beydili oymakları iskan bölgelere alışamadıkları için bu bölgeleri terk edip firar etti. (Orhonlu, 1987). Osmanlı Devleti, bu firarları azaltmak için çok sert tedbirleri alsa da istenilen neticeyi alamadı. Bu durumun somut bir göstergesi de günümüzde Anadolu'nun farklı bölgelerinde birçok Beydili köyünün olmasıdır. Bu köylerde yaşayan Beydililerin bir kısmı dedelerinin Rakka iskanından firar edip bu yerlere gelip yerleştiğini ifade etmektedir.

Yapılan saha araştırmasında günümüzde Beydili köylerinin bulunduğu bölgeler ve iller şu şekildedir. Doğu Anadolu'da Ağrı, Erzurum, Erzincan, Kars; Güneydoğu Anadolu'da Şanlıurfa, Gaziantep, Adıyaman; Orta Anadolu'ya Karaman, Ankara, Sivas ve Yozgat; Akdeniz'de Mersin, Isparta; Karadeniz'de Gümüşhane, Samsun, Çorum ve Ege'de Denizli ve çevresidir. Beydililerin yaşadıkları köyler ve bağlı oldukları ilçeler şunlardır.

3.1. Adıyaman'daki Beydili Köyleri

Zeytin Köyü, Kahta'ya bağlı (Mehmet Özbey, Kişisel Görüşme, Ağustos 2017).
Pınar Yayla Köyü, Merkez'e bağlı (Mustafa Turan, Kişisel Görüşme, Ağustos 2017).
Yazı Beydili Köyü, Besni'ye bağlı (Mehmet Beydilli, Kişisel Görüşme, Ağustos 2017).

3.2. Ağrı'daki Beydili Köyleri

Andaçlı Köyü, Patnos'a bağlı (M. Zeki Kaya, Kişisel Görüşme, Temmuz 2017).
Akyemiş Köyü, Patnos'a bağlı (Abdullah Hakverdi, Kişisel Görüşme, Temmuz 2017).
Aktepe Köyü, Merkez'e bağlı (Nurettin Atabay, Kişisel Görüşme, Temmuz 2017).
Aşağıköşkköy Köyü, Tutak'a bağlı (N. Atabay, Kişisel Görüşme, Temmuz 2017).
Badıllı Köyü, Merkez'e bağlı (Mehmet Yılmaz, Kişisel Görüşme, Temmuz 2017).
Düzceli Köyü, Patnos'a bağlı (Abdurrahman Çelik, Kişisel Görüşme, Temmuz 2017).
Düz Yayla Köyü, Eleşkirt'e bağlı (M. Emin Yazıcı, Kişisel Görüşme, Temmuz 2017).
Değirmendüzü Köyü, Patnos'a bağlı (Abdullah Can, K. Görüşme, Temmuz 2017).
Gökçeali Köyü, Patnos'a bağlı (Hamdullah Turan, Kişisel Görüşme, Temmuz 2017).
Kuruyaka Köyü, Patnos'a bağlı (Fesih Tanguç, Kişisel Görüşme, Temmuz 2017).
Oyacık Köyü, Patnos'a bağlı (Tekin Arslan, Kişisel Görüşme, Temmuz 2017).
Ürküt Köyü, Patnos'a bağlı (Hamdullah Turan, Kişisel Görüşme, Temmuz 2017).
Üç oymak Köyü, Patnos'a bağlı (Abdullah Can, Kişisel Görüşme, Temmuz 2017).

3.3. Ankara'daki Beydili Köyleri

Beydilli Köyü, Nallıhan'a bağlı (Mustafa Orman, Kişisel Görüşme, Ağustos 2017).

3.4. Çorum'daki Beydili Köyleri

Beydilli Köyü, Bayat'a bağlı (Hasan Topçu, Kişisel Görüşme, Eylül 2017).

3.5. Denizli'deki Beydili Köyleri

Beydilli Köyü, Çivril'e bağlı (Suat Köseoğlu, Kişisel Görüşme, Eylül 2017).

3.6. Erzincan'daki Beydili Köyleri

Aydoğan Köyü, Refahiye'ye bağlı (Asiye Büyükbaş, Kişisel Görüşme, Ağustos 2017).

Aşağısütlü Köyü, Refahiye'ye bağlı (Merdane Katrancı, K. Görüşme, Ağustos 2017).

Ala Pınar Köyü, Refahiye'ye bağlı (Tevfik Puldan, Kişisel Görüşme, Ağustos 2017.).

Kayı Köyü, Refahiye'ye bağlı (Celal Ekinci, Kişisel Görüşme, Ağustos 2017).

Konakköy Köyü, Refahiye'ye bağlı (Zekeriya Batıgün, K. Görüşme, Ağustos 2017).

Kırantep Köyü, Refahiye'ye bağlı (Pehlül Pulat, Kişisel Görüşme, Ağustos 2017).

Çat Köyü, Kemaliye'ye bağlı (Tevfik Kürekçi, Kişisel Görüşme, Ağustos 2017).

Ortagöze Köyü, Refahiye'ye bağlı (Zekeriya Batıgün, Kişisel Görüşme, Ağustos 2017).

Mendemeköyçukuru, Refahiye'ye bağlı (Rasim Karataş, K. Görüşme, Ağustos 2017).

Ören Köyü, Refahiye'ye bağlı (Rüstem Pulat, Kişisel Görüşme, Ağustos 2017).

Üçören Köyü, Refahiye'ye bağlı (Şinasi Bayram, Kişisel Görüşme, Ağustos 2017).

Tülüköy Köyü, Refahiye'ye bağlı (Ali Keleş, Kişisel Görüşme, Ağustos 2017).

Yurtbaş Köyü, Refahiye'ye bağlı (Fahri Durna, Kişisel Görüşme, Ağustos 2017).

3.7. Erzurum'daki Beydili Köyleri

Binpınar Köyü, Karaçoban'a bağlı (Koroğlu Levet, Kişisel Görüşme, Ağustos 2017).

Ağıllı Köyü, Horasan'a bağlı (Hayrettin Giray, Kişisel Görüşme, Ağustos 2017).

Bulgurlu Köyü, Horasan'a bağlı (Zahir Silin, Kişisel Görüşme, Ağustos 2017).

Yayla Köyü, Pasinler'e bağlı (Yılmaz Öztürk, Kişisel Görüşme, Ağustos 2017).

Hacı Halil Köyü, Horasan'a bağlı (Mehmet Şirin, Kişisel Görüşme, Ağustos 2017).

Çıkılğan Köyü, Karayazı'ya bağlı (Mehmet Kaya, Kişisel Görüşme, Ağustos 2017).

3.8. Gaziantep'teki Beydililer Köyleri

Beydili Köyü, Araban'a bağlı (Sabri Dinç, Kişisel Görüşme, Mayıs 2017).

3.9. Gümüşhane'deki Beydili Köyleri

Arıtış Köyü, Şiran'a bağlı (İsmet İnce, Kişisel Görüşme, Ağustos 2017).

Ardıçlı Köyü Şiran'a bağlı (İsa Üçüncü, Kişisel Görüşme, Ağustos 2017).

Akçalı Köyü, Şiran'a bağlı (Orhan Bal, Kişisel Görüşme, Ağustos 2017).

Çakırkaya Köyü, Şiran'a bağlı (Sadettin Hafo, Kişisel Görüşme, Ağustos 2017).

Babacan Köyü, Şiran'a bağlı (Yusuf Çelik, Kişisel Görüşme, Ağustos 2017).

Eymür Köyü, Kelkit'e bağlı (Yılmaz Mete, Kişisel Görüşme, Ağustos 2017).

Erickek Köyü, Şiran'a bağlı (Muhittin Bayhan, Kişisel Görüşme, Ağustos 2017).

Gürleyik Köyü, Kelkit'e bağlı (Selahattin Daşhan, Kişisel Görüşme, Mayıs 2017).

Kozağaç Köyü, Şiran'a bağlı (Murat Kılıç, Kişisel Görüşme, Ağustos 2017).

İncedere Köyü, Şiran'a bağlı (Servet Deniz, Kişisel Görüşme, Ağustos 2017).

Yukarı Duruçay Köyü, Şiran'a bağlı (Serkan Kılıç, Kişisel Görüşme, Ağustos 2017).

Uzunkol Köyü, Kelkit'e bağlı (Yaşar Macit, Kişisel Görüşme, Ağustos 2017).

3.10. Iğdır'daki Beydili Köyleri

Badıllı (Beydili) Köyü, Tuzluca'ya bağlı (Efendi Altan, Kişisel Görüşme, Eylül 2017).

3.11. Isparta'daki Beydili Köyleri

Beydilli Köyü, Sütçüler'e bağlı (Ahmet Erol, Kişisel Görüşme, Eylül 2017).

3.12. Kars'taki Beydili Köyleri

Aslanizi Köyü, Merkez'e bağlı (Necmi Karahancı, Kişisel Görüşme, Ağustos 2017).

Armutlu Köyü, Sarıkamış'a bağlı (İlhan Özkan, Kişisel Görüşme, Ağustos 2017).

Kocabahçe Köyü, Merkez'e bağlı (İdris Karahancı, Kişisel Görüşme, Ağustos 2017).

Esenyazı Köyü, Merkez'e bağlı (Şefik Gergöy, Kişisel Görüşme, Eylül 2017).
Akbaba Köyü, Merkez'e bağlı (Necmi Karahancı, Kişisel Görüşme, Ağustos 2017).
Çayarası Köyü, Kağızman'a bağlı (Mehmet Sani Aras, K. Görüşme, Ağustos 2017).
Küçük Yusuf Köyü, Merkez'e bağlı (Necmi Karahancı, K. Görüşme, Ağustos 2017).
Verimli Köyü, Merkeze bağlı (İdris Karahancı, Kişisel Görüşme, Ağustos 2017).

3.13. Karabük'teki Beydili Köyleri

Beydilli Köyü, Ovacık'a bağlı (Hüseyin Özbayar, Kişisel Görüşme, Eylül 2017).

3.14. Karaman'daki Beydili Köyleri

Beydilli Köyü, Merkeze bağlı (Erol Öztürk, Kişisel Görüşme, Eylül 2017).

3.15. Mardin'deki Beydili Köyleri

Yurteri Köyü, Kızıltepe'ye bağlı (Aydın Ergüven, Kişisel Görüşme, Eylül 2017).
Hacı Hasan Köyü, Kızıltepe'ye bağlı (İdris Damar, Kişisel Görüşme, Eylül 2017).

3.16. Mersin'deki Beydili Köyleri

Beydilli Köyü, Gülnar'a bağlı (Hüseyin Kırt, Kişisel Görüşme, Eylül 2017).

3.17. Samsun'daki Beydili Köyleri

Çangallar Köyü, Terme'ye bağlı (Şaban Kara, Kişisel Görüşme, Eylül 2017).

3.18. Sivas'taki Beydili Köyleri

Aydoğdu Köyü, Gölova'ya bağlı (Metin Demir, Kişisel Görüşme, Ağustos 2017).
Adamfakı Köyü, Zara'ya bağlı (Avni Yüksel, Kişisel Görüşme, Ağustos 2017).
Beydilli Köyü, Hafik'e bağlı (Cihan Demir, Kişisel Görüşme, Eylül 2017).
Karayakup Köyü, Gölova'ya bağlı (Nejdet Tepe, Kişisel Görüşme, Eylül 2017).

3.19. Şanlıurfa'daki Beydili Köyleri

Akören Köyü, Karaköprü'ye bağlı (Tahir Özdemir, Kişisel Görüşme, Temmuz 2017).
Ağızhan Köyü, Karaköprü'ye bağlı (Lamih Badıllı, Kişisel Görüşme, Eylül 2017).
Bölücek Köyü, Karaköprü'ye bağlı (Aziz Badıllı, Kişisel Görüşme, Temmuz 2017).
Başören Köyü, Karaköprü'ye bağlı (İsmail Gin, Kişisel Görüşme, Temmuz 2017).
Büyük Salkım Köyü, Karaköprü'ye bağlı (A.kadir Doğan, K. Görüşme, Temmuz 2017).
Cülmen Köyü, Karaköprü'ye bağlı (Osman Kaya, Kişisel Görüşme, Temmuz 2017).
Cemal Köyü, Karaköprü'ye bağlı (Osman Kaya, Kişisel Görüşme, Temmuz 2017).
Göllübağ Köyü, Haliliye'ye bağlı (Ahmet Çiftçi, Kişisel Görüşme, Temmuz 2017).
Gölgen Köyü, Karaköprü'ye bağlı (Hikmet Şaka, Kişisel Görüşme, Temmuz 2017).
Hamurkesen Köyü, Karaköprü'ye bağlı (A. Murat Badıllı, K. Görüşme, Temmuz 2017).
Keserdede Köyü, Eyyubiye'ye bağlı (İsmet İlhan, Kişisel Görüşme, Temmuz 2017).
Karapınar Köyü, Hilvan'a bağlı (İsa Akbalık, Kişisel Görüşme, Temmuz 2017).
Kepirli Köyü, Haliliye'ye bağlı (Halil Baysuğ, Kişisel Görüşme, Haziran 2016).
Külaflı Köyü, Karaköprü'ye bağlı (Ahmet Badıllı, Kişisel Görüşme, Eylül 2017).
Kuyucak Köyü, Karaköprü'ye bağlı (M. Emin Ateş, Kişisel Görüşme, Temmuz 2017).
Şeyhzeliha Köyü, Karaköprü'ye bağlı (Ferhat Baydilli, K. Görüşme, Temmuz 2017).
Pınarbaşı Köyü, Karaköprü'ye bağlı (İ. Halil Baydilli, K. Görüşme, Temmuz 2017).
Özveren Köyü, Hilvan'a bağlı (Salih Şa, Kişisel Görüşme, Temmuz 2017).
Türkmen Köyü, Karaköprü'ye bağlı (Cemil Yakan, Kişisel Görüşme, Temmuz 2017).
Tekinler Köyü, Ceylanpınar'a bağlı (Ahmet Pilis, Kişisel Görüşme, Temmuz 2017).
Yedikuyu Köyü, Karaköprü'ye bağlı (Hikmet Şaka, Kişisel Görüşme, Temmuz 2017).

3.20. Yozgat'taki Beydili Köyleri

Karahallı Köyü, Sarıkaya'ya bağlı (Asım Erdoğan, Kişisel Görüşme, Temmuz 2016).
Kuzgun Köyü, Çekerek'e bağlı (İsmail Yüksel, Kişisel Görüşme, Temmuz 2016).
Mehmetli Köyü, Çekerek'e bağlı (Hatice Ekinci, Kişisel Görüşme, Temmuz 2016).
Çatak Köyü, Sarıkaya'ya bağlı (Aslan Demirci, Kişisel Görüşme, Temmuz 2016).

Yukarıda saydığımız köyler dışında Anadolu'nun birçok ilinde daha Beydili köylerinin olduğu bilinmektedir. Saha araştırmasında tespit ettiğimiz köyler, bu köylerde yaşayan halkın

desteği ve yönlendirmeleri neticesinde bir bir tespit edilmiştir. Kendileriyle görüştüğümüz Beydili aşireti mensupları bize köylerinin ekonomik yapısı, yaşam tarzı ve kültürel değerleri hakkında birçok bilgi verdi. Bu bilgiler doğrultusunda günümüzde Anadolu’da varlığını devam ettiren Beydililerin ekonomik, sosyal ve kültürel değerleri hakkında şunlar bilinmektedir.

4. XXI. yy.’da Anadolu Beydililerinde Sosyo-Kültürel ve Ekonomik Yapı

4.1. Anadolu Beydililerinde Ekonomik Yapı

Anadolu’daki Beydili köylerinde ekonomi köylünün yaşam tarzına ve yaşadıkları coğrafyaya bağlı olarak şekillenmiştir. Doğu Anadolu’da bulunan Beydililer geçimlerini hayvancılıkla sağlarken, Güneydoğu’daki Bazı Beydili köyleri geçimlerini tarım ürünü yetiştirmekle temin etmektedir. Yine bu duruma benzer olarak Akdeniz’de bulunan Beydili köyleri geçimlerini hayvancılıkla temin ederken İç Anadolu Bölgesi’ndeki Beydililer tarımla geçimlerini temin etmektedir. Karadeniz Bölgesi’nde bulunan Beydili köylerinin bir kısmında balıkçılık faaliyetleri de yapılmaktadır.

Geçimini tarımla sağlayan Beydili aşireti mensupları Doğu Anadolu’da daha çok arpa, buğday ve pancar ekerken; Güneydoğu’da bulunan Beydili köylerindeki halk bu ürünlere ek olarak pamuk, fıstık, üzüm, mısır, biber ve domates gibi ürünler ekmektedir. Karadenizdeki Beydili köylüleri geçimlerini fındık ekerek sağlarken; Akdenizdeki Beydili köylülerinin bir kısmında ise bahçecilik faaliyetleri yürütülmektedir.

Hayvancılık faaliyetleri bakımından Doğu Anadolu’da büyükbaş hayvancılık yapılırken; Güneydoğu Anadolu ve Akdeniz bölgelerindeki Beydili köylerinde daha çok küçükbaş hayvancılık yapılmaktadır. Yapılan bu hayvancılık faaliyetleri fabrika halindeki büyük işletmeler değil, aile işletmeciliği şeklinde yapılmaktadır. Yetiştirilen hayvanların et ve sütünden faydalanılmaktadır. Bunun yanında Anadolu’nun farklı yerlerinde bulunan Beydili köylerinde az da olsa arıcılık faaliyetleri de yapılmaktadır.

Özellikle Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgelerindeki işsizlik sorunundan dolayı köylerde yaşayan genç nüfusun önemli bir kısmı büyükşehirlere göç etmiştir. Bu nüfus göçü daha çok İstanbul ve Ankara gibi büyükşehirlere doğru yaşanmaktadır.

Büyükşehirlere doğru yaşanan bu göç hareketleri Beydili köylerdeki ekonomik, sosyal ve kültürel yapıyı da ciddi manada olumsuz etkilemiştir. Bu göçlerin etkisiyle Doğu Anadolu ve Karadeniz’deki bazı Beydili köylerinde (Gümüşhane Gürleyik köyü gibi) tarım ve hayvancılık faaliyetleri neredeyse durmuştur.

4.2. Anadolu’daki Beydililerde Evlilik Gelenekleri

Anadolu’nun farklı coğrafyalarına dağılmış olan Beydililerde eski bir gelenek olan “görücü usulü” ile evlenme eskisi kadar yaygın olmasa da, az da olsa günümüzde görülmektedir. Anadolu’daki Beydili köylerinde evlilik birliği farklı şekillerde kurulmaktadır. Bunlar görücü usulü, beşik kertmesi, desmal alma ve gençlerin birbirini beğenmesi şeklindeki evlilik türleridir.

Anadolu’da yaşayan Beydililer düğün ve sünnet törenlerinde oynanan oyunlar daha çok davul zurna eşliğine oynanmaktadır. Son yıllarda Beydili köylerinde düğün ve şenlikler orkestra eşliğinde de yapılmaktadır. Anadolu’da farklı illerinde yaşayan Beydililerin oynadıkları bazı halkoyunları şunlardır:

Adıyaman Beydilileri arasında düz oyun, göçer oyunu, hasat oyunu, **helle-can**, **kımıl** oyunu, oyuna davet ve sal oyunu gibi oyunlar oynanmaktadır. Bu oyunlar dışında da Adıyaman Beydilileri arasında ağırlama, barış, dıng, hallaç ve Türkan gibi oyunlar da oynanmaktadır (Mehmet Beydilli, Kişisel Görüşme, Ağustos 2017).

Ağrı Beydilileri arasında **Ağrı sallaması**, **atabarı**, **basso (besra)**, **benne ve bejne**, **koffi**, **meyriko**, **sarma**, **serhat barı ve zeyno gibi halkoyunları oynanmaktadır** (Mehmet Emin Yazıcı, Kişisel Görüşme, Temmuz 2017).

Ankara Beydilileri arasında hüdayda, yandım şeker oğlan, allım yeşillim ve name gelin gibi oyunlar sıklıkla oynanmaktadır (Doğruöz, 2000.).

Erzincan Beydilileri arasında delilo, düz (melikşerif düzü), dik oyunu, üçayak oyunu, karabit oyunu, hoşbiletik gibi oyunlar erkekler **tarafından oynanan oyunlar**ken; **kadınlar arasında oynanan oyunlar da** madımak, halay, karşılama, deliköz oyunu gibi oyunlardır (Asiye Büyükbaş, Kişisel Görüşme, Ağustos 2017).

Erzurum ilinde yaşayan Beydililer arasında oynanan oyunlar daha çok halay oyunlarıdır. Beydili köylerinde oynanan halaylarda kız ve erkekler ayrı ayrı oynar. Bazı düğünlerde ailelerin geleneklerine göre birlikte de oynandığı olmaktadır. Oyunlar oynanırken genellikle türkü söylenir (Mehmet Şirin, Kişisel Görüşme, Ağustos 2017).

Erzurum Beydililerinin oynadığı oyunlar koçeri, **narey**, **çepki**, **köroğlu barı**, **köylü kızı**, tamzara ve Zeyno gibi oyunlardır (Köroğlu Levet, Kişisel Görüşme Ağustos 2017).

Kars Beydilileri arasında sıklıkla oynanan oyunlar üçayak, pappuri, döne, halay ve koçeri gibi oyunlardır (Necmi Karahancı, Kişisel Görüşme, Ağustos 2017). Bu oyunlarla birlikte hay molo, delilo, lorke, nare, çepik ve hey narı gibi oyunlarda Beydililer arasında oynanmaktadır.

Şanlıurfa'da yaşayan Beydililer arasında düz (duzo), girani (ağır), delilo, çiftetelli, lorke, çepik, tek ayak, iki ayak, teşi ve kımıl gibi oyunlar oynanmaktadır (Süleyman Badıllı, Kişisel Görüşme, Eylül 2017).

4.3. Anadolu Beydililerinde Yöresel Yemek Kültürü

Anadolu'da yaşayan Beydililerde yemekler daha çok yöreden yöreye, kültürden kültüre ve mevsimden mevsime değişmektedir. Örneğin Şanlıurfa'da yaşayan Beydililer yaz aylarında dövmeli yoğurt çorbası (şorbedev) yaparken; kış aylarında yöreye has mercimekli köfte, kurutulmuş biber ve patlıcan gibi yemekler yapmaktadır.

Anadolu'nun farklı coğrafyalarına yayılmış olan Beydililerin yaşadıkları coğrafyalarda yapmış oldukları yöresel yemeklerin bir kısmı şunlardır:

Adıyaman Beydilileri arasında pırpırlı ayran çorbası, Besni tavası, firik pilavı, mercimekli köfte, sövülme, tırşık, hitap (katma) ve çir dolması (kaysı dolması) gibi yöresel yemekler yapılmaktadır (Mehmet Özbey, Kişisel Görüşme, Ağustos 2017).

Ağrı Beydililerinde arasında keledoş, helise (keşkek), hengel, gırar, haşıl ve jajerun gibi yöresel yemekler yapılmaktadır (Abdurrahman Çelik, Kişisel Görüşme, Temmuz 2017).

Ankara Beydilileri arasında cimcim mantı, öllüğün körü, şibit tatlısı ve pırpır turşusu gibi yemek, tatlı ve turşular yenmektedir (Fatma Özdoğan, Kişisel Görüşme, Ağustos 2017).

Erzincan Beydilileri arasında isirin (siron), çılıbr, kuskus haşlama gibi yemekler yapılmaktadır. Bunun yanında tulum peyniri de Erzincan Beydilileri arasında sıkça yapılan bir peynir türüdür (Merdane Katrancı, Kişisel Görüşme, Ağustos 2017).

Erzurum Beydilileri arasında ayran çorbası (gırara dev), çiriş, keşkek, haşıl, hengel, çordan (kurut), keledoş ve pivazok gibi yemekler yapılmaktadır (Hayrettin Giray, Kişisel Görüşme, Ağustos 2017).

Gümüşhane Beydilileri arasında akpancar kavurması, düdük kavurması, galacoş yemeği, gelinparmağı kavurması, gendime çorbası, haşıl, ısırgan haşlaması, kapama, keşkek, koyurman kavurması ve pişi (bişi) kızartması ve siron yemeği gibi yemekler yapılmaktadır (Orhan Bal, Kişisel Görüşme, Ağustos 2017).

Bu yemeklerin yanında Gümüşhane ilinde bulunan Beydili köylerinde pişirilen ekmeğin türleri de bulunmaktadır. Bu ekmeğin türleri kahvaltıda yenen "sac ekmeği", ekşimemiş hamur ekmeği olan "Fetir ekmeği", süt ve yumurtadan yapılan "paaç (poğaç) ekmeği", mısır'dan yapılan "Darı ekmeği", ve maya, tuz, un ve sudan yapılan "Kete ekmeği"dir.

Kars Beydilileri arasında un çorbası (hörre), hengel, kete, haşıl, kaz asması, hasuda tatlısı ve kuymak gibi yemek ile tatlılar yapılmaktadır (Çiğdem Karahancı, Kişisel Görüşme, Ağustos 2017).

Sivas Beydilileri arasında çirliaş (kaysı aş), kelecoş, kavurğa, kavut, uğut ve yağlı fırın giliği gibi yemekler yapılmaktadır (Cihan Demir, Kişisel Görüşme, Eylül 2017). Sivas yöresindeki Beydililer bu yemek ve tatlıların dışında hingel, sarığı burma, madımak ve avuz gibi yemeklerde yapılmaktadır.

Şanlıurfa Beydilileri arasında lebeni çorbası, su kabağı, mercimekli köfte, kazan kebabı, pirpirim bostana ve şıllık tatlısı gibi yemek, tatlı ve salatalar yapılmaktadır (Feride Cibek, Kişisel Görüşme, Haziran 2017).

Yozgat Beydilileri arasında arapaşı, madımak, yeşil mercimek (helle), çiğdem pilavı etli gilik köftesi, testi kebabı, bastırma (bezdirme) ve çulama gibi yemekler yapılmaktadır (Hatice Ekinci, Kişisel Görüşme, Temmuz 2016).

4.4. Beydili Aşiretine Mensup Yöneticiler

XXI. yüzyılda Türkiye Cumhuriyeti'nin devlet yönetiminde Beydili aşiretine mensup birçok kişi bulunmaktadır. Bu kişilere Başbakan Binali Yıldırım, TBMM Başkanvekili Naci Bostancı, Başbakan Yardımcısı Fikri Işık, Erzincan Milletvekili Serkan Bayram, İstanbul Sultanbeyli Belediye Başkanı Hüseyin Keskin, Şanlıurfa Karaköprü Belediye Başkanı Metin Baydilli, Erzincan Çukurkuyu Belediye Başkanı Adnan Delikanlıoğlu, Ağrı Tahir Belediye Başkanı Cemal Seferoğulları örnek verilebilir.

Sonuç

Orta Asya'dan göç edip Anadolu'ya yerleşen Beydililer Anadolu'da farklı bölgelere yerleşti. Osmanlı Devleti, bu Beydililerin bir kısmını yerleşiklere zarar verdikleri için Rakka başta olmak üzere farklı coğrafyalara zorunlu iskana tabi tuttu.

İskân edildikleri bölgelerden firar eden Beydililer, gittikleri yerlerde azınlık durumuna düştü. Bu durum Beydililerin farklı kültürlerden etkilenmesine sebep oldu. Bu kültürel etkileşimin en somut örneği XXI. yüzyılda Anadolu'da varlığını devam ettiren Beydililerin farklı dil, inançlara sahip olmasıdır. Örneğin, Anadolu'daki Beydililer genel olarak Türkçe konuşurken, Şanlıurfa'da yaşayan Beydililer Türkçe'nin yanında Arapça ve Kürtçe de konuşmaktadır. Yine bu duruma benzer bir örnek de inançlar üzerinden verilebilir. Şöyle ki; Şanlıurfa'daki Beydililer genel olarak Sünni inancını benimsemişken Sivas'ın Hafik ilçesine bağlı Beydili köyünde halk Alevilik inancını benimsemiştir.

Araştırmada ayrıca Beydili oymaklarının günümüzde Ankara, Ağrı, Adıyaman, Denizli, Çorum, Erzurum, Erzincan, Gümüşhane, Gaziantep, Isparta, Iğdır, Karaman, Karabük, Kars, Mersin, Mardin, Sivas, Samsun, Şanlıurfa ve Yozgat gibi illerde yaşadıkları ve genel olarak birbirinden haberdar olmadıkları tespit edildi.

Yukardaki illerde yapılan saha çalışmada toplamda 97 Beydili köyüne ulaşıldı. Köylerde yaşayan Beydililerin ekonomik yapıları, evlilik gelenekleri, halkoyunları ve yaptıkları yöresel yemekler şehir şehir tespit edildi. Ayrıca XXI. yüzyılda Beydili Aşireti'ne mensup yöneticilerin kimler olduğu ve bu kişilerin hangi görevleri icra ettikleri belirtildi.

Kaynakça

- Alıç, S. (2017). *Dulkadir beyliğinin komşu beylik ve devletlerle münasebetleri (1337-1522)*, Yayınlanmamış doktora tezi, Kahramanmaraş.
- Atalay, B. (2006). *Divanü lügati't – Türk*. Ankara: Türk Tarih Kurumu basımevi.
- Bakır, A. (2008). Tevarih-i al-i selçuk oğuznamesi. *Turkish Studies*, 13, 163-199.
- Boa, *mad*, 534: 12-13.
- Boa, *c.dh*, 23: 1113.
- Boa *dm.mkt.*: 2024: 89.
- Boa *dh. Mkt*, 104: 12.
- Çelikdemir, M. (2001). *Osmanlı dön. Aşiretlerin rakka'ya iskânı (1690-1840)*. Yayınlanmamış doktora tezi, Elâzığ.
- Doğruöz, H. (2000). *Ankara kültürü*. Yayınlanmamış lisans tezi, Lefkoşa.
- Gündüz, T. (1996). *Bozulus Türkmenleri*. Yayınlanmamış doktora tezi, Ankara.
- Halaçoğlu, y. (1992). “*Beydili*”, ia, c. V1,
- Orhunlu, c. (1987). *Osmanlı imparatorluğunda aşiretlerin iskânı*, İstanbul: Eren Yayıncılık.
- Sarı, A. (2015). *XVI. Yüzyılda Dulkadirli Türkmenleri*. Yayınlanmamış doktora tezi, Ankara.
- Söylemez, F. (2011). *Osmanlı devletinde aşiret yönetimi-rışvan örneği*. İstanbul: kitabevi Yayınları.
- Sümer, F. (1988). Ceridler. *Türk dünyası tarih dergisi*, 24: 1-16
- Sümer, F. (1998). *Oğuzlar'a ait destani mahiyetde eserler-reşidüddin oğuznâmesi*. Ankara: Türk dünyası araştırma Vakfı.

EXTENDED ABSTRACT

Anatolia is not an instant event of Islamisation and Turkism processes and was formed after migration waves that lasted for centuries. As it is known, Turkish clans have migrated to Anatolia at different dates and by following different routes.

First known Turkish raids to Anatolia was made by European Huns in 395. The raids started by Huns continued until the first quarter of XI. century.

At the beginning of XI. century, Çağrı Bey had organised various raids to discover Anatolia between 1015-1018. These raids created problems between Seljuk State and Byzantines and two states came across in 1048 on Pasinler plain of Erzurum. In this war, Byzantines were defeated by Georgina Kingsman of Seljuk. After Pasinler victory, Seljuk has arrived at Anatolia and after 1071 Malazgirt victory, Turkisation on Anatolia has accelerated.

Following Malazgirt Battle, magnificent Seljuk emperors sent a lot of commanders to Anatolia. These commanders found their own principality in Anatolia and contributed to Turkisation process of Anatolia. Thus, Saltuks, Mengüceks, Ahlad-Shahs, Artuqids, and Chaka principality established in different regions of Anatolia had built mosques, madrassa, and inns and converted this region to a habitable area.

Led by Kutalmışoğlu Suleiman Shah in middle Anatolia, Turkish Seljuk State has risen and on the Southeast Anatolia, North Syria, and Mosul-Kirkuk region, atabegship of Great Seljuk States have acted as semi-independent states. These states, principalities, and atabegships have settled to Turkmen areas and changes the region into Turkish home.

Between XI-XIII. centuries, Turks have migrated from Turkistan, Khorasan, and Azerbaijan to Anatolia and most of these Turkish population belonged to nomadic Oghuz or Turkmen clan. The population of the Ottoman was mainly Turkmen nomads. During Huns to Seljuk period, Abbasid armies had a large Turkish soldier population who had migrated to Anatolia and to other Islamic countries.

Some of the Turkmens who lost their principalities during the formation of Ottoman State had refuged to Aqqoyunlu State and the remaining population triggered the formation of Safavid State in Iran.

Turkish clans that migrated from Middle Asia have settled to different regions of Anatolia. One these clans is Beydili clan had settled to different regions of Anatolia with the tribe and continued to live until this day.

In this research, the meaning of Beydili, where they come from, where did they settle in Anatolia and Middle East, which mandatory settlement policies were they subjected to under Ottoman rule, and what were the effects of such settlement on the tribe was investigated. Additionally, socio-cultural and economic structure of the current Beydili villages were explained.

In this study, the document were obtained for Presidency Ottoman Archives and these documents were transcribed. Most of these documents are from XVI. century and later period of the Ottomans. The literature review was conducted on researches presented by researches who are experts on Ottoman archive documents as well as the tribes.

Additionally, interviews were included that were made by individuals of Beydili tribes where they elaborated their past, socio-cultural, and economical structures.